

● Mehmet Aycı*

Aynadaki Yusuf

Tazeliklerin adamı...

Taze aşkların, taze acıların, taze sızılarının... Hayatın bir tazelik olduğunu, her dem yeniden yaratıldığımızın, yeniden doğduğumuzun, bu doğumla birlikte aşklarımızın, acılarımızın, acıyla tanımlanmayacak sızılarımızın da yeniden doğduğun farkında... Sol kolunda görünmez bir doğan taşıyormuş gibi müteyakkız.

Görünüp kaybolanlardan değil... Kaybolup görünenlerden de değil... Varlığı yeryüzünde bir mühür gibi... Ondan hiç tanımadığı, bilmediği insanların meclisine dâhil olduğunda bile görünme kaygısı taşımamasına gerek yok; bir daha unutulmayacak bir iz bırakıp öyle geçiyor. Saçları düzgün ve taralı... Tıraşlı... Üstü başı temiz ve düzgün... Gönlünün, vicdanının, kalbinin de üstü başı düzgün, tıraşlı ve saçları taralı...

Muğlâk ve muhal sözcüklerini utandıracak bir zihin berraklığına sahip... Karanlıkta zifirisine, uçurumsa en derinine, kuyuya en yılanlısına, yıkandığı ırmağın en sert ve en soğuk akanına karşı cesur ve sözle savaşmayı seviyor. Sözle sevişmeyi de...

Allah'ın harflerine, Allah'ın ayetlerine, Allah'ın kitabına, Allah'ın kendi bedenine üflediği ruha sığınıyor kendi sözleri tükendiğinde... Her sabah kuşlar uyanmadan Mushaf'tan ayetler okuyor kuşları ve günü karşılamaya...

Yakışan bir öfkesi var. Sadağî kelimelerden ve söz oklarının ucunu diliyle sivrilterek yeryüzünün zalimlerine, kendini beğenmişlerine, sömürücülerine, kendi halinde olanların, sömürülenlerin, ezilenlerin, ekmeği elinden alınanların safından ok atıyor. Ustalığından memnun...

Kendini de beğeniyor ayrıca... Rahatsız etmeyen bir benciliği var. Bencilliği ise nerede durduğuna, nereden baktığına göre değişiyor; halife olduğunun bilincinde...

O eski kıssalardaki kavimlerin, kıssalarda ima edilen başka kavimlerin, o kıssalarda yaşananları yaşayan ancak helak olmayan günümüz kavimlerinin kader çizgileri arasında dolaşırken de eskimiyor ve eskitmiyor; bu haliyle de tazelikler adamı...

Eli toprağa değdiğinde ürperip tekbir getirenlerden... Elini de toprak olarak görüyor çünkü...

Yağız bir gülümsemesi var. Giydirilmiş değil, kendiliğinden, fitri... Kırçıl saçları ve kırçıl bıyıkları da yağız gülümsüyor. Rüyasında yağız bir "Aşkar"a, ruh akrabası olan Battal Gazi'den gizli binip Battal Gazi coğrafyasında at koşturuyor.

Cehri... Tevarüs edilmiş bir Kadiriliği var. Yürüyüşü birçok sesli ve tek anlamlı bir zikri andırıyor.

Cumali Üaldı Hasannebioğlu bu...

İkinci soyadıyla Soyadı Kanunu'nun amansız muhaliflerinden...

Şiiriyle bütün kanunların...

Ziraat Mühendisi... Türkiye'nin tarım meselesine kafa yoranlardan...

Şair... Cennette bir kez olsun Malcolm X ile bahçe gezisine çıkmayı umanlardan...

Çerağ, Bir Gecenin Şiiri, Kendini Yusuf Gören, Kalbim Ey Divane, Andolsun Aşka, sağ omzundaki melek tarafından deftere işlendi.

Gün kurusunu seviyor.

Yüzü Lut'un çıkışını izleyen o iki kişiden birinin yüzü...

Buruk ve sevinçli...

Böyle biliriz.

*Şair Yazar

